

her rapport ikke fører til et eneste nyt initiativ fra regeringens side og ikke en eneste ny overvejelse. Det må da siges at være en slags rekord.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg beder ordføreren om at blive stående, der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:16

Jørn Dohrmann (DF):

Nu var hr. Per Clausen inde på oprigtighed. Jeg undres lidt over, at ministeren lige har været på talerstolen, og der var ikke én i salen, der stillede ham et spørgsmål, da man havde muligheden for det. Jeg synes egentlig, at når man har muligheden for at tale med ministeren, skal man også benytte sig af det. Så jeg synes, at man ligesom skal prøve på at spørge, om man ikke kan se, at det er vigtigt, at man også ligesom fortæller om og glæder sig over de anbefalinger, der er givet, der i langt større grad er mindre anbefalinger den her gang end for flere år tilbage, i 1999, hvor der var 51 anbefalinger. Nu er det jo kun 37 anbefalinger. Er det ikke noget, hr. Per Clausen glæder sig over?

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Inden hr. Per Clausen får lov at svare, skal jeg lige gøre opmærksom på, at da miljøministeren var på talerstolen, var forhandlingen ikke åbnet, og derfor kan man selvfølgelig ikke stille spørgsmål til miljøministeren på det tidspunkt. Forhandlingen åbnede først, da ordføreren for forslagsstillerne kom op på talerstolen. Men nu får hr. Per Clausen lejlighed til at svare.

Kl. 15:18

Per Clausen (EL):

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at hr. Dohrmann undrede sig over, at jeg undlod at stille spørgsmål, når jeg havde muligheden for det, men jeg er tit blevet belært af formænd her i Folketinget om, at man skal overholde forretningsordenen. Det bestræber jeg mig på at gøre, selv om folk selvfølgelig godt kunne have sådan nogle som mig mistænkt for at forsøge at undergrave det system også.

Men til hr. Dohrmanns spørgsmål vil jeg sige: Nej, jeg er ikke imponeret over, at 51 anbefalinger er blevet reduceret til 37, for jeg har sådan set også læst gennemgangen af, hvad der er sket med de 51 anbefalinger, der kom fra OECD sidste gang. OECD er ikke særlig nidkære, for hvis OECD var det, ville de selv gennemgå de 51 og spørge, hvordan det så var gået – og så kunne man formentlig have lagt 45 til de 37.

Jeg tror ikke, at man skal gøre det op på den måde. Jeg synes, at vi skal konstatere, at OECD klart og utvetydigt siger, at når det handler om miljø og natur, ligger Danmark under gennemsnittet i forhold til de øvrige OECD-lande, og det synes jeg ikke er ambitiøst nok.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:19

Jørn Dohrmann (DF):

Sådan kan vi jo alle sammen blive klogere i løbet af dagen.

Jeg vil sige: Er det ikke også godt nok at bruge sin taletid på at få udtrykt de ønsker og de ting, man sådan set føler for og gerne vil påvirke, over for ministeren? Jeg følte, at det var sådan en klagesang, hr. Per Clausen kom med i sin tale, uden at anerkende, at det er gået fremad i forhold til den redegørelse, der kom i 1999. I stedet for 51 anbefalinger er der kun 37. Så man kan jo sige, at man, selv om man hedder hr. Per Clausen, vel også burde glæde sig over, at det trods alt går fremad med de her anbefalinger, altså at vi får færre anbefalinger.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:20

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, at på nogle områder er det gået frem, på andre områder er det gået tilbage. Problemet er vel, at der stort set ikke er sket noget fornuftigt på miljø- og naturområdet i de seneste år i Danmark, og det er en af grundene til, at OECD konstaterer, at Danmark er sådan gennemsnitlig i forhold til de øvrige OECD-lande. Det synes jeg ikke er ret godt, og derfor havde jeg ikke meget jubel i min tale.

Så er jeg nødt til at sige til hr. Dohrmann, at det her faktisk er en forespørgselsdebat, der er rettet til regeringen, og jeg forholdt mig til det, der kom fra ministeren. Og da jeg så havde gjort det, var der ikke tid til at folde alle Enhedslistens visioner fuldt ud. Men der kan blive en anden runde i den her debat, hvor jeg kan få anledning til det, for jeg tror såmænd ikke, at der kommer så meget nyt fra ministeren og Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti i debatten, som man behøver at bruge så meget tid på at forholde sig til.

Så konstaterede jeg bare, at OECD-rapporten og de debatter, der har været som opfølgning på det med Danmark, ikke har ført til en eneste ny